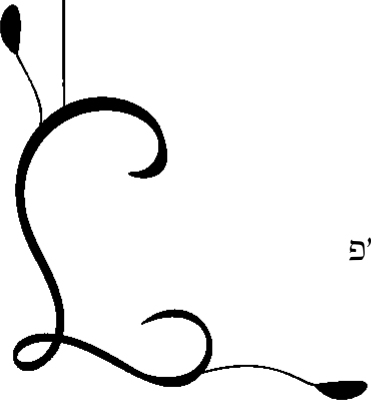

תשורה

משמחת הנישואין של
ישראל ארי' לייב וחי' מושקא
קארפ

ח' תמוז ה'תש"פ

פתח דבר

בעזה"ת

שלום וברכה

לזכרון טוב, יום כללות צאצאינו החתן הרב התמים ישראל ארי' לייב שי' עם ב"ג הכלה מ' חי' מושקא תי', הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק, בתשורה המוסגרת בזה, הכוללת:

(א) צילום התשורה שחולקה בחתונת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

(ב) צילומי כתי"ק כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בענינים שונים (מהם: תאריכים ב"פתח דבר"; הגהות על ספר המנהגים) - חלק חשוב מהם רואה את אור הדפוס לראשונה.

תודתינו הרב נתונה למערכת "מפתח" על עזרתם הרב בהכנת התשורה.

וסגולה יהי' לכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר, בתוככי ידידינו אנ"ש, ד' עליהם יחיו, וכל מחבבי תורה יחיו.

בשמחה ובברכה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

משפחת ענגעל

משפחת קארפ

חי תמוז ה'תש"פ
שבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ברוקלין, ניו.

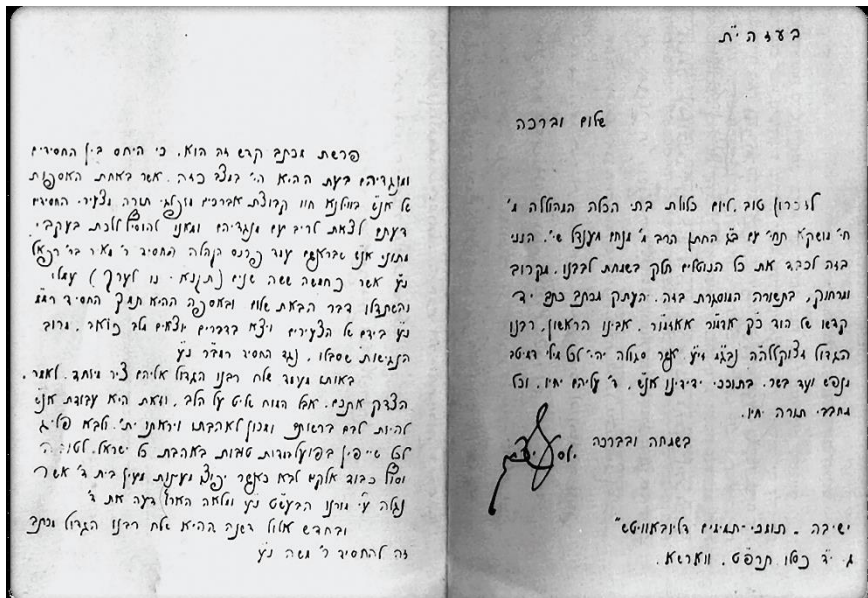
התשורה שחולקה בחתונת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

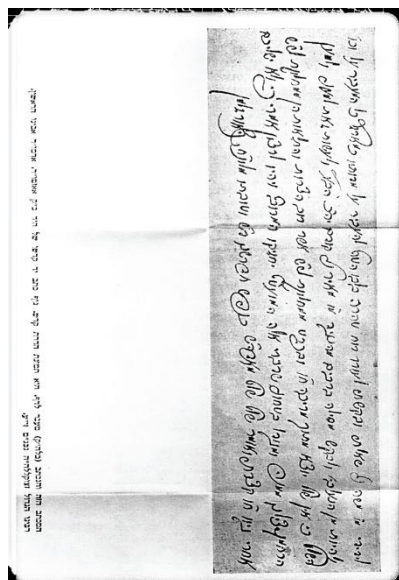
באמצע סעודת החתונה של הרבי, ב"ד כסלו תרפ"ט, שעה שהסיבו המסובים ליד השולחנות הערוכים, ציוה הרבי הריי"צ לאחד מתלמידי התמימים, לחלק בשמו, לכל אחד ואחד מהמסובים, תשורה מיוחדת:

גיליון שנכפל לשלושה חלקים. מצדו האחד של הגיליון נדפס צילום "תמונת הדרת-קודש. גוף כתב יד קדשו של כ"ק אדמו"ר. אדמו"ר אבינו הראשון. רבינו הגדול וצוקללה"ה נבג"מ זי"ע", ומצדו השני, כלפי חוץ, נדפסו שלושה צילומי קטעים קטנים, האחד - כתוב בלשון הקודש - אף הוא בגווי"ק של אדמו"ר הזקן. השניים האחרים נכתבו ברוסית על-ידי אדם אחר.

לגיליון זה צורף גיליון נוסף שנכפל לשנים: מצד ימין נדפס צילום מכתבו של הרבי הריי"צ - הכתוב בכתב ידו של אחד המזכירים וחתום בגווי"ק של אדמו"ר הריי"צ - בו הוא מודיע כי מכתב של אדמו"ר הזקן שראה לכבד בו "את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק. . אשר סגולה יהי 'לכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר, בתוככי ידידינו אנ"ש, ד' עליהם יחיו, וכל מחבבי תורה יחיו". בצד השמאלי של הגיליון, נדפסה פשר פתשגן הכתב - אף זאת בצילום כתב-ידו של אותו מזכיר - בו מפרט הרבי את הנסיבות בגללן שלח רבינו הגדול את מכתבו הנ"ל.

בנוסף לחלוקת ה'תשורה' בעת החתונה, שלח הרבי הריי"צ 'תשורה' זו לכמה מחסידיו, וכלשון הרבי באחד ממכתביו: ". אשר כ"ק מו"ח אדמו"ר שלחו בתור מתנה לחסידים ואנ"ש בקשר עם חתונתי".

לידידי מו' משה נ"י שאלתי ובקשתי לעורר רוח טהרה בלבו הטהור] להעביר על מידותיו כמארז"ל כל המעביר על וכו' ולהיות מן הנעלבין] ולבקש מחילה ברבים מהגיד מו' מאיר נ"י קודם יה"כ הבע"ל [יום הכימורים הבא עלינו לטובה] ולעשות זאת למעני ולמען השלום] כי אין שלו' יוצא מותר מריבה ח"ו ובפרט ממחלוקת לש"ש [לשם שמים] אשר רוב הצרות והתלאות הן ממחלוקת לש"ש הרחמן יצילנו מנמנה ומגודל בטחוני שדברי אלה המועטים] יחזיקו המרובים] ויחיו לרצון אמרי פי ולא ישליכם אחרי גיוו ח"ו קיצרתי ואומר שלו' שלו' מאדח"ש [מאדון השלום] כנפש תדרשנו ד"ש [דורש שלומן] וטובתו מלונ"ח [מלב ונפש חפיצה] שניאור זלמן

תרגום הכיתוב בתמונה השמאלית למטה - בגוף כתב יד קודש אדמו"ר הזקן:

להרבני מו"ה מייזליש שמש ונאמן דק[הלת] ווילנא

שלוש השורות הנוספות, בשפה הרוסית, נכתבו על-ידי אחר:

לאדון יהודי משה מורדוכוביץ [בן מרדכי] מייזליש בוויילנא

חלוקת קונטרס י"ב-י"ג תמוז תרפ"ח

ח' תמוז ה'תש"נ

ב-9:50 לערך חזר כ"ק אדמו"ר שליט"א מה"אוהל".

לפנ"כ נודע שהיום יחלק כ"ק אדמו"ר שליט"א "קונטרס יב-יג תמוז תרפ"ח". הגיע קהל גדול מהסביבה.

ב-9:55 ירד למנחה מעריב, קונטרס י"א ניסן (שהי' מי"א ניסן עד היום בסידור) כבר לא הי' בסידור.

בסיום התפלה, סידר הריל"ג קונטרס על שולחן החלוקה. כ"ק אדמו"ר שליט"א ירד וחילק (לא אמר ולא סימן כלום).

החלוקה החלה ב-10:15 והסתיימה ב-11:37. כשעברו הגברים עברו בדקה בדרך כלל 41 אנשים.

בסיום החלוקה לקח כ"ק אדמו"ר שליט"א מערמת ה"קונטרסים", 3 קונטרסים (הריל"ג הניח ידו ע"ג הערימה וכ"ק אדמו"ר שליט"א שלף משם). את הקונטרסים הניח בסוף הסידור. יצא כשמניף ידו בחוזק.

נעצר בסוף הביהכנ"ס ונתן לכמה שלא קיבלו, בתחילה הוציא מהסידור 2 קונטרסים וחילקם.

כשיצא מהמעלית שוב נאספו כמה שלא קיבלו וכ"ק אדמו"ר שליט"א נתן להם.

(מיומן ר' שנ"ז שי' הרצל)

בעת חלוקת "קונטרס י"ב-י"ג תמוז תרפ"ח" בצירוף דולר לכאן"א מאנשים נשים וטף

הגהות על ספר המנהגים

ק"ץ 1 להוסיף ~~אחרי הק"ץ~~

~~בסוף הגזירה~~

~~הק"ץ~~

ק"ץ הוא: הג"ה א"ת א"ת א"ת

ואם אורח - ע"פ ד"ר ז"ל ומה"ר ד"ר סיני
הק"ץ הוא א"ת א"ת א"ת, וזה ק"ץ
הק"ץ הוא א"ת א"ת א"ת, וזה ק"ץ

א"ת א"ת א"ת

ע"פ ד"ר ז"ל ומה"ר ד"ר סיני
הק"ץ הוא א"ת א"ת א"ת, וזה ק"ץ
הק"ץ הוא א"ת א"ת א"ת, וזה ק"ץ

ק"ץ הוא: ק"ץ א"ת א"ת א"ת

א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת
א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת
א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

ק"ץ הוא: ק"ץ א"ת א"ת א"ת
א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת א"ת

בע' 1 להוסיף לאהר הקעפל

השכמת הבוקר

תקון הצות

מ"מ בסוף המ"מ: בתקון הצות . . לב.

וראה ולמרות מש"כ בשו"ע ואדה"ז בסידורו בהערה לתקון הצות, ראה קונטרס התפלה פי"א אשר "שאר כל אדם א"צ בכל יום לילה כ"א לעתים, וגם שיהי' ביחידות דוקא פ' כו". עיי"ש.

ע"ג בסוף המ"מ המדקדקים . . שם. פס"ד להצ"צ או"ח (ג,ב).

ע"ג בסוף המ"מ: קודם . . פ"י ס"ב), אף שגז"כ בפע"ח שער הזמירות ספ"ה.

וראה ג"כ שם השמטות לה"א בסוף ח"א.

שער רוה"ק (יב, ב), ס' הליקוטים פ' ראה.

ועוד.

סוף ע"ב בסוף המ"מ רוחב . . בסידורו. וראה פס"ד להצ"צ (ב) או"ח (ב, ג).

ספר — סנהגני חב"ד — המנהגים

8

ע"י שנתנים צדקה לעני קודם התפלה ומחיים אותו. ניתוסף תיח
הרבה בתפלה.

...

ידוע ומקובל בענין הכוונות שבתפלה. אשר אלו שאין דעתם יפה לכוון,
מפני העדר הידיעה או מפני שאין בכחם לזכור כוונות הפרטיות בעת התפלה.
מספיק שיטונו כוונה כללית. להיות תפלתו נשמעת לפניו ית' עם כל הכוונות
המבורחות: בספרי קבלה.

אבל, במשך י"א חרש. וכן בעל יארצייט. מדליקין חמשה ברות בשפת
התפלה.

בר"ה. ובכל יום שיש בו מוסף אין האבל יורד לפני התיבה. ואפילו לא
בתפלה ערבית ומנחה.

בתפלה יורד האבל לפני התיבה. לבד לאמירת הלל.
ע"כ שליחותיהו דרו"ל קא עכידא לגור גוירה שה לכל גפש שלא
לשוח שיהא בטילה משיתחיל השי"ן להתפלל התפלה עד גמר קריש בתרא
שחרית ערבית ומנחה.

...

הוד כ"ק אבותינו רבותינו הקדושים וזוקלה"ה נבגים ז"צ פסקו
להלכה לאלו ששאלו בענין תפלה בצבור. דאין יקיימו שניהם לעסוק בעבודה
שבלב באריכות התפלה ולהתפלל בציבור. ענו להם כי פירוש תפלה בציבור
בשעה שהציבור מתפללים. וסידרו להם כי ישמעו כל התפלה קדושים, ברכו,
קדושה. קריאת התורה, הקדושים תפלת ציבור. ואח"כ להתפלל במתינות
איש איש כפי השגת יד שכלו בהעבודה שבלב.

הנשואים נוהגים להתפלל כל התפלות בחגירת אבנט (וכן בעשיית ע"כ)

פאה

חמ
קבלה
ז"צ
פ"ג
(פ"ג)

צדקה סמיט ס"ד. וראה ג"כ תו"א ס"ס ז"צ. לקו"ה תבוא (מ, ג). הקדמת דביעו
בסידור. אהיק ס"ח. וצ"ע כ"ק מ"ח ארמיר. קודם כל מצוה (היום יום, ר' חמו"ן).
אלא שכ"מ מהמסומנים לבטוח הוא לצורך התפלה (והמצוה) — ולא שאז דוקא זמן
הצדקה. משאי"כ בס"ע הארו"ל וכו', ע"ש. ואכ"מ. (משיחת כ"ק ארמיר שליט"א, ח"י
אלול-תשכ"ב, סמ"ח התשי"ב ע' 144).

ידוע... פנחה: היום יום ע' כו.
המטה נרות: כנגד נפש רוח נשמה ח"י יחידה (משיחות כ"ק ארמיר (מהר"ר) ע"כ
ע"כ — ספר המאמרים תשי"ח ע' 146).

במנוחה... ומהאן יש ללמוד גם בהנוגע למנוחה החשמלית שנהגים להעמיד אצל התפלה,
שנהיג בת חמשה ברות חשמליות (הוראת כ"ק ארמיר שליט"א).
בר"ה... ומנחה: מנהגים בקונטרס ברוך שעשה נסים. וראה פרטי"ל לאותו ספר ע"כ
משי"ן סק"ה.

במנוחה... הלל: מנהגים בקונטרס הנ"ל. הרעות בזה — ראה אתרונגים לשי"ע
א"ח סק"א. ר"ס תקפ"א. תקפ"ב. תרע"א. י"ד סוף סע"ע ועוד.
ע"כ שליחותיהו... ומנחה: רבנו הקדו באהיק סב"ד. ע"ש בארוכה.
הוד כ"ק... בהגבורה שבלב: ספר המאמרים תשי"ח ע' 99. ע"ש בארוכה.
הנשואים נוהגים... אבנט: מנהג חסידים, ע"פ המבוא בסושי"ע א"ח סימן צ"א

הנשואים נוהגים להתפלל כל התפלות בחגירת אבנט (וכן בעשיית שאר
כמה מצות ולא בכלול. וצ"ע הטעם).

להוסיף בענינים שונים:

אנחות:

אסור לנסוע בשבת באניות ישראליות הנוסעות גם בשבת קדש, כי יש

בנסיעה כזו עשיית מלאכה שבת ובחלקם דאורייתא.

עשה להאריך בדבר המכאיב ומבהיל וביחוד שעל פי דברי הרמב"ן הידועים
שעליהם חמך יתדוהיו החתם סופר (שו"ת ח"ו סי' צ"ז) יש ביופן הנהגת האניות
הישראליות, אפעלו אם לא הי' מקום לכל האמור בענין דאורייתא דאר"ייתא, ענאן
של פרהסיא והעדר שביחה הכ' גדול - שעל פי דבריו חל על זה ענין דאורייתא.
ולהעיר: "כ מרמב"ם הל' שבט רפכ"א וס"פ כ"ד. מכילתא דרשב"י ויקהל לה.
רש"י (בש"ס ופ"ל הרי"ף) ביצה לז, א. ועוד.

והגודר פרצות עמו ישראל יערה ממרום רוח טהרה לחזק חומת הסבת וישמרוה
ישראל כהלכתה ומיד הם נגאלים..

.. על פי כל האמור מובן ג"כ שאפילו אם לא הי' שום שואל - איך שייך כהן
הענין דמוטב שיהיו שוגגין, כיון שהוא מדאורייתא ומפורש בחורה (הבערה) וכו'.
ועוד ועיקר גדול שבהחשב שחלק גדול של הנוסעים הם מאלו שיסמען להוראת פורי
הוראה בישראל וימנעו לנסוע באניות הנוסעות גם בשבת קדש, לכן ~~הי~~ שתהי'
הוראה עד"מ. א. י. ש. ק. ז. א. ב. ד. ..

אופ"ר

אסור לנסוע... ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א. בארוכה עד"ז ראה "שני מכתבים"
מכ"ק אדמו"ר שליט"א (ברוקלין, תשי"ס).

כמה וכמה [מלאכת]ת

ה[מכאיב]

כדאי מוכרח

כו'. וכל מי שיש בידו כו'. וד"ל...

עד"ז נגאלים

האם נשאר עליו חלק כסף? היסוד אינו נשאר. התינוק המאושש אכן:
[לא יענה התובע]

לפחות הנתב עקב שנתו
ו נערה להעיקה זמין לפיכך נב אחר קצת שנת איוס.

~~אחריות התובע, לפיכך שנתו~~
מנעון של בלית סיבה ~~התובע~~ והכניס במוטת אגרת אצבע
קצת הנתב עקב שנת ועוד יום טוב. מצדו, ה'תש"פ.

אזי ר'ה:
"הש"י. הרבצת ששנות ע' 5 השנה, הוא המונע קצת ר'ה
כל דאז למחוק, אולם יתירה על הנתב בשנת ת'ה'ה"

זמנה:
שם על שנת כפי הנקודת יין סופר למכנס זמנה אסנה כי הין
עולה קצתו.

בענינים אלה - לראש שם זמנה:
"הנתב עקב שנת ע' מורה אצורה אחר על הנתב הנתב התובע
ע' לראש שנת"
~~הנתב עקב שנת ע' מורה אצורה אחר על הנתב הנתב התובע~~

זמנה:
עקב שנת ע' מורה אצורה אחר על הנתב הנתב התובע
מנעון של בלית סיבה
הנתב עקב שנת ע' מורה אצורה אחר על הנתב הנתב התובע
פ.פ. (הנתב עקב שנת ע' מורה אצורה אחר על הנתב הנתב התובע)

באשר נשאר עמוד חלק בסוף הספר אם כדאי להוסיף השמטות אלו:

[לא יעכב ההדפסה]. -> -> {סימן בשני חיצים}

להדלקת הנרות ערב שבת:

נערה משהגיעה לחינוך מדליקה נר אחד בערב שבת ויו"ט.

~~אחר חתונתה מדליקה שתי נרות.~~

מנהגן של בנות ישראל הכשרות להפריש פרוטות אחדות לצדקה קודם הדלקת הנרות ערב שבת וערב יום טוב. כמוכן, בל"נ.

לליל ר"ה:

~~"הכלי להשפעות גשמיות על כל השנה, הוא הכוונה בליל ר"ה בלדוד מזמור, ושמחה יתירה על התורה בשמחת תורה".~~

לח"ס:

גם על שתיית כוס רביעית יין בסוכה מברכים לישוב בסוכה, כי היין עושה קביעות.

בענינים שונים - קריאת שם לילד:

~~"ידועה הוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר אשר על הורי הילד [ילדה] להחליט ע"ד קריאת השם"~~

~~כמדומה כבר ישנו~~

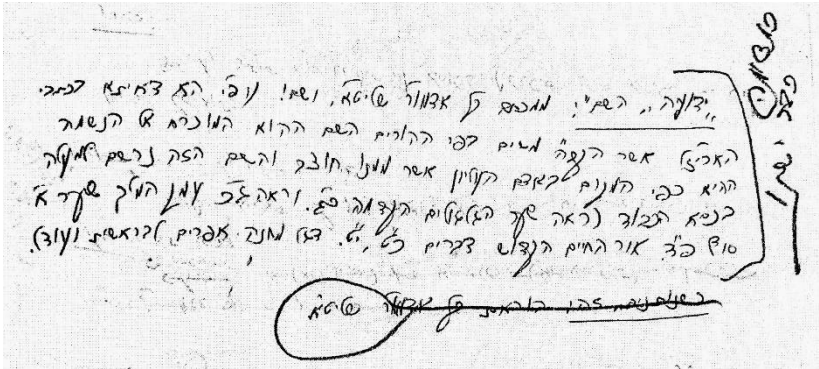
~~כשנותנים שם כשקוראים לילד (או לילדה) ע"ש א' הרביים (או הרבניות) - אין כדאי לצרף עוד שם של מי שהוא לשם זה.~~

~~נערה . . שתי נרות ויו"ט: מנהג בית הרב (עפ"י שיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א).~~

~~מנהגן . . טוב בל"נ: ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א~~

~~"הכלי . . תורה": משיחת כ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע בשם אביו כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע~~

~~גם . . קביעות: משיחת כ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע מהנהגת אביו כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע~~

"ידועה . . השם": ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א, ושם: עפ"י הא דאיתא בכתבי האריז"ל אשר הקב"ה משים בפי ההורים השם ההוא המוכרח אל הנשמה ההיא כפי המקום באדם העליון אשר ממנו חוצב והשם הזה נרשם למעלה בכסא הכבוד (ראה שער הגלגולים הקדמה כ"ג. וראה ג"כ עמק המלך שער א' סוף פ"ד. אור החיים הקדוש דברים כ"ט, י"ט. דגל מחנה אפרים לבראשית ועוד).

כמדומה כבר ישנו

~~כשנותנים . . זה: הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א~~

פתח דבר לספר המאמרים רס"ג-תרס"ד

ה

פ ת ח ד ב ר

על פי הוראה כ"ק אדמו"ר שליט"א מדפיסים אנו בזה את "ספר המאמרים - רס"ג-תרס"ד" אשר לכ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע.

ספר זה כולל המאמרים שאמרט (או כתבם) במשך שנות תרס"ג-תרס"ד¹, ונדפסו עת - בפעם הראשונה² - מבוך (מס. 905, 906) גוף כחב יד קדשו³.

* * *

בראש הספר בא מפתח מאמרים - נעתק מרשימה כ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע⁴.

בסוף הספר באו: א) הנחות⁵, ב) ליקוט שיחות ורשימות מכ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע - אודות שנים אלו. ג) הקדמה כ"ק אדמו"ר שליט"א לד"ה והוא עומד עליהם תרס"ג⁶. ד) מפתח ענינים, הגהות והערות על ס"ב (אשר במאמרים הנ"ל) - ע"י "ק אדמו"ר שליט"א⁷. ה) פאקסימיליות מגוף כחב יד קדשו של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע. ו) מפתח ענינים, נערך ע"י הרה"ח ר' מיכאל אהרן שי' זעליגזאן.

* * *

ההערות וס"מ לד"ה והוא עומד עליהם תרס"ג - הם מכ"ק אדמו"ר שליט"א. עריכת הספר לרפוט, ההערות בשוה"ג⁸ וההגהה - ע"י הת' משה מנחם מענדל שי' ידעלמאן והת' ברוך (ברס"א) שי' וילהלט.

מערכת "אוצר החסידים"

השנה תהא שנה מלך המשיח

15/11/20
א.ג.ס.
וקלין נ.י.

"קונטרס ומעין - תרס"ג", "קונטרס עץ החיים - תרס"ד" נדפסו בקונטרסים בפ"ע. לבד מכ"כ מאמרים שנחפרטו בקופיר וכיו"ב. הקטעים שכחב עליהם "אצ"ל" [אין צריך להתייחס] - נדפסו כאן בשולי הגליון. וראה שיחת ש"פ האזינו ש"ש (התוועדות ב') חש"ה. מכחי שנים אלו נדפסו ב"אגרות-קודש" שלו ע' רפ"ט-שיז.

פתח דבר לספר המאמרים תרפ"ה

ה"ה.

פ ת ח ד ב ר

על פי הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א מדפיסים אנו בזה את "ספר המאמרים - תרפ"ה" שר לכ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע.

ספר זה כולל המאמרים שאמרו (או כתבם) במשך שנת תרפ"ה.

לכאורה הם מיוסדים (ברובם) על מאמרי אביו כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע¹.

ונדפסו כעת - בפעם הראשונה (לכד מהמאמרים שצויין בהמפתח שכבר נדפסו, או נתפרסמו בקופיר וכיו"ב).

חלק מהמאמרים נדפסו מכתב יד סופר מוגה בגוף כתב יד קדשו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ) נ"ע², ורובם מכתבי יד מעתיקים³.

* * *

בראש הספר באו: א) מפתח המאמרים - נערך ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א⁴. ב)

אקסימיליות: 1) מגוף כתב יד קדשו של כ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע, 2) מכת"י ופר סוגה בגוכי"ק כ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע.

בסוף הספר באו: א) רשימה מכ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע. ב) מכתב כ"ק אדמו"ר

מהוריי"צ) נ"ע. ג) הקדמה מכ"ק אדמו"ר שליט"א לד"ה אין הקב"ה בא בטרוניא⁵. ד)

פחח ענינים - ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א⁶. ה) שיחות משנת תרפ"ה⁷. ו) מפתח ענינים, ערך ע"י הרה"ת ר' אלי' שי' מטוסוב.

* * *

ההערות ומ"מ להמשך ר"ה, ולד"ה ויאמר משה גו' בחר לנו, אין הקב"ה בא

טרוניא, ויחד לבבנו, לדוד הוי' אורי - הם מכ"ק אדמו"ר שליט"א.

עריכת הספר לרפוס, ההערות בשוה"ג⁸ וההגהה - ע"י הח' משה מנחם מענדל שי'

יירעלמאן והח' ברוך (ברמ"א) שי' וילהלם.

מערכת "אוצר החסידים"

ה'תשמ"ו

ד"ר מאיר
וקליין נ"י.

פתח דבר לספר המאמרים רמ"ו-תר"ן

פ ת ח ד ב ר

ה. על פי הוראה כ"ק אדמו"ר שליט"א מדפיסים אנו בזה את "ספר המאמרים - רמ"ו-תר"ן" אשר לכ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע.

ספר זה כולל המאמרים שאמרו (או כתבו) במשך שנות חרמ"ו-תר"ן. ונדפסו זה - בפעם הראשונה - מגוף כתב יד קדשו של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע¹.

* * *

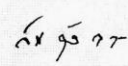
בראש הספר בא: מפתח המאמרים - נעקח מרשימה כ"ק אדמו"ר (מהור"י"צ) יע².

בסוף הספר באו: א) רשימה - אוא"ס הסוכ"ע כו³, ב) הנחות⁴, ג) מכתבי י"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע בעניני דא"ח - משנים אלו⁵, ד) ליקוט שיחות ושימות וכתבים מכ"ק אדמו"ר (מהור"י"צ) נ"ע - אודות שנים אלו⁶, ה) הקדמה מכ"ק י"מ"ר שליט"א לד"ה "אחרי מות - חרמ"ט"ו⁷, ו) מפתח ענינים, הגהות והערות על ו"ב (אשר במאמרים הנ"ל) - ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א⁸, ז) פאקסימיליות מגוף י"ב יד קדשו של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע. ח) מפתח ענינים; שמות ספרים ואנשים; רי דא"ח - נערך ע"י הרה"ח ר' אלי' שי' מסוסוב.

* * *

ההערות ומ"מ לד"ה "אחרי מות - חרמ"ט"ו - הם מכ"ק אדמו"ר שליט"א. עריכת הספר לדפוס וההערות בשוה"ג⁹ - ע"י הח' משה מנחם מענדל שי' ידעלמאן.

מערכת "אוצר החסידים"

 וקלין נ.י.

ערב כ"ף מ"ח

פתח-דבר למאמר ד"ה והחרים תשמ"ט

אסחה"פ

מהיר

כת"ק בענינים שונים

הערות על ס' פלח הרמון

בהל קהילות

זהו א.ס. פ. לה עדה חזק

חזק. וכן הכנס ט"ו

כאשר זאת זהו הליכה
וילא. שיער האצות
יתבואצות כפוג אור

אצ"ב פאסום דין האור

כ"ו כחה פיהה

~~התחלה
אשר הוציאם לכך ביה
על כחם ביה
א.ס.~~

כ"ו אצ"ב פאסום

מה ט"ו א' וילא
אצ"ב פאסום

כחה פיהה
~~א.ס.~~

כחה פיהה
~~א.ס.~~

אצ"ב פאסום
כחה פיהה
אצ"ב פאסום

פה"ר

להוסיף בהערות הערה לע' עב. וכן הבכור כו': ראה ל"ת להאריז"ל פ' וירא. שער המצות פ' יתרו מצות כבוד או"א.

לע' זה כשושנה בין החוחים כו': ראה ביאור"ז בתחלתו.

לד"ה ויאמר גו' החדש הזה. ראה עטרת ראש ד"ה תקעו בחדש

אפשר שכבר ישנו בהציונים

②

קטו. מנחה הצירוף כו'. ראה תו"א פ' וישלח. . אוה"ת שם.

רמ"ה. בב"ז בא"ז: הפי' בביאורי זוהר באיזרא זומא

רסד. דבש ונופת ראה תהלים להצ"צ יט, יוד.

תכד. כי חרש כו'. ראה פיה"מ להרמב"ם תרומות פ"א מ"ב.

הגהות על שיחת אהש"פ השי"ת

קטע משיחה אחרון של פסח א"ת.

א. עם שמיים אין גמרא (כתובות קג, א) ה"ר בשעת פסירתו של רבי אמר לבני אבי צריך כו'. נר יהא דלוק במקומו שלחן יהא ערוך במקומו משה תהא מוצעת במקומו.

ויער ביאור הדברים אין פסירה מיינס העתקה מקומו למקום, מון איין ענין צום צווייטען. מון איין ארש עבודה צו א צווייטע אורי ווי דער ענין התפירה וואס מען ווערט נפטר און נעתק מן איינן קריאה צו דער צווייטער, צדיקים נייען דאך "סאיי בעות"ו סאיי בעות"ו מחיל אל חיל (התפירה היינדיג מען) בעלי אחר עלי, ווערט עס אנגערופן בא זיי בשם פסירה, ד.ה. די העלאת אין א העכערן אופן עבודה.

ב. בשעת פסירתו של רבי האט ער געזאגט לבני אבי צריך לא זו בלבו אז די בניים דארפן אים, נאר נאך מער... ער דארף די בניים, מען קען דאך מיינען אז ווי באלד עס האט זיך אנגעהייבען בא אים א העכערער סארט עבודה, האט ער ניס קיין שייכות צו אונז, פארנווארנט רבי בשעת פסירתו און זאגט, האט איד בין איצטער עולה אין א העכערן סדר עבודה לממרי, סונדעסטוועגן וואו איד וועל גאד זיך און זיי, האב איד איד אין זינען, און נאך מער אז איד מיר, אין די העכסטע עליות, איז נוגע אייער עבודה, ולבני אבי צריך.

ב. נר יהא דלוק במקומו שלחן יהא ערוך במקומו משה תהא מוצעת במקומו. דער מיינ איין דעם איז, אז אין אלע ענינים וואס ביז איצטער זאגט מען זיך ווענדען צום רבי, איז דאס אלץ עומד במקומו.

בכלל קומען מען קומען צום רבי'ן וועגן צוויי סוגי ענינים: תקון ומרומה רוחני, תקון ומרומה גשמי, און יעדער סוג טיילט זיך אין דריי ענינים:

גשמי'דיקע יחידות, עובד לעו דוקא חומריות, וועט טיילט זיך אין סך דריי זאכן, בני הייא ומנוני, וואס דאס איז נר שלחן ומטה, הייא איז נר ווא עס שטייט נר הוי' נשמת אדם, וואס מען מוונ איז שלחן, בני איז מטה, איז די אלע זאכן עומד במקומו און ער קען ענטפערן און ענטפערט אזוי ווי פריער, און איז משפיע איצטער אזוי ווי פריער.

ח. און און זיי אין גשמי'ות אזוי און זיי אין רוחניות, וואס אין רוחניות איז דאך איד, ווא דער ענין מון נר וואס דאס א איז הדרה זיי עס שטייט נר מצות, שלחן וואס דאס איז חרות, וואס חרות אויסער וואס זי איז א לבוש זיי אלע מצוות איז זיי איד מוונ, ווא נאך מער אז עס ענטפערט איד אויף שאלות בעניני סגמית היקוני ונפילת האדם, וואס בכללות גייט עס אריין אין מטה וואו פלייסט דער צייט איז ממרי' וצבא, רשע השועה לרגל ופני אז משה היקונים זיינען בעניני שמירת הברית אויך שמירת הלשון קטגורית זה בית, און דאס איז משה שתהא מטהו שלימה, ובפרט ח"ו וואס דאס איז א הברלה מליה בינו ובין ה"א רחא תניא מ"ב איז און איד אין דעם ענטפערט איצטער אזוי ווי פריער.

ד. קען מען דאך פרעגן משה עס איז דאך ידוע אז אויף ענטפערן אויף יחידות דארף מען האבן עפעס א שייכות צו דעם פסח אין דקות שבדקות, וכיזעו הסיפוס מכ"ס אדמו"ר האמצעי בוח"קו"ו למ"ד איז בשלמא פריער בעלמא דיין ווי באלד ער איז דאך פארט געווען מלוטש אין א נוף איז שייכות ע"כ פאקט שבדקות, וכמסופר ע"ד אדמו"ר האמצעי, אבער איצטער אז ער האט צו דעם קיין שייכות ניט, איז ווי קען ער ענטפערן אויף אזוינע ענינים?

תורה 3 (קריאה)

מורה 3 (קריאה)

אדם שיהיה
עמוס
הוא
אדם שיהיה
עמוס
הוא
אדם שיהיה
עמוס
הוא

אדם שיהיה
עמוס
הוא
אדם שיהיה
עמוס
הוא

אדם שיהיה
עמוס
הוא
אדם שיהיה
עמוס
הוא

ור"ד בקיצור

אויך

תורה צו נביאים

~~איין קריאה צו דער צווייטער~~

(ראה הקדמה הינוד קמן)

(סוף ברכות)

ג.

תורה

מצות בכלל,

בפרט

(תניא ספ"ה) דאס אליץ איז בכללות, אין הנהגה כתיקונה ומי שחטא ופגם ועבר את הדרך זאל מען ניט מיינען אז עס איז אפגעריסען זיך איז וואס קען ער האבען פאר א פארבונד מיט רבי לאחר פטירתו זאגט ער, אז ניין - ער

און נאך מער אז ער

ווען דער אדם איז נכנסה בו רוח שטות, ער דער אדם

ער

ד.

לכל הפחות

ווען ער איז געווען אין א גוף גשמי

מענה לשאלת המניחים בד"ה אתם נצבים תשל"ז

בס"ד.

בהמאמר ד"ה אתם נצבים דע"ק, נשאל בל" הכתוב בהתחילת בכולכם (לפעלה בפרכים), וכמסדר בפרכי כדריגות (ראשיכם שבטיכם) וכמיוס בלעברך בבריה ה"א (שנינו אהוד כבואר בלפניה ר"פ נצבים) ר.

לאה"ז נה" דאה"ר (ועד"ז באו"א) פלל בר"ה ב' לנינוס: סלך, בארה, ולנס. (זה מהאיב עב ב' פירוסי כ"ק אדנו"ר הכ"ג בהכתוב דא"ה האברה היום (דריה) נה" האסירך היום - נכס"ה בארוכה).

ולא הפנוי: *א"ה א"ה א"ה*

א) אב ב' המדריגות דבואה (עבב המניאוד דסמי' הכלבוה), לכוס ההמסכה בבחי' סקיף) זמלך (דיבור - חורה, פניסיות) מהאיבוח להב' כדריגות (בנסבות): א) לפעלה בהתחלקות לבטרי (כולכם או לפל' מזה ?), ב) כמו שהפרכים כלולים בסרסב (כולכם), ג) כדריגות פרסיות (ראשיכם שבטיכם) [ולב' כדריגות אלו הכללות היום העולמות].

ב' קה"ה - א"ה

1

ואם לאו - *ב* נהאר בהגוי' דכולכם, ראשיכם שבטיכם ב' - *ב* המסך לכללות המאמר.

ב' קה"ה - א"ה
הוא לאו א"ה
הוא לאו א"ה
הוא לאו א"ה
הוא לאו א"ה

ב) מהו"ע לעברך בבריה ה"א, בהמסך לחילוקי פרטים שלפני"ז.

בס"ד.

בהמאמר ד"ה אתם נצבים דש"ק, נשאל בל' הכתוב דמתחיל בכולכם (למעלה מפרטים), וממשיך בפרטי המדריגות (ראשיכם שבטיכם) ומסיים בלעברך בברית ה"א (שענינו אחדות כמבואר בלקו"ת ר"פ נצבים).

לאח"ז נת' דאדה"ר (ועד"ז כאו"א) פעל בר"ה ג' ענינים: מלך, גאווה, ולבש. (וזה מתאים עם ג' פירושי כ"ק אדמו"ר הצ"צ בהכתוב דאת ה' האמרת היום (דר"ה) וה' האמירך היום - כמשנ"ת בארוכה).

ולא תפסנו: - כי לא נדבר עד"ז

(א) אם ג' המדריגות דגאווה (עצם המציאות דספי' המלכות), לבוש (ההמשכה בבחי' מקיף) ומלך (דיבור - תורה, פנימיות) מתאימות להג' מדריגות (בנשמות): (א) למעלה מהתחלקות לגמרי (כולכם או למע' מזה?), (ב) כמו שהפרטים כלולים בשרשם (כולכם), (ג) מדריגות פרטיות (ראשיכם שבטיכם) [ולג' מדריגות אלו שבכללות חיות העולמות].

ואם לאו - ג' נתבאר בהענין 1) דכולכם, ראשיכם שבטיכם גו'. וג' ההמשך לכללות המאמר.

2) ד"היום" - לה[?] כמו בהכתוב "כולכם היום". "וכמו שאין הכרח לחלק ר"ה לעשר סוגים כך אין הכרח (חסר הסיום)

(ב) מהו"ע לעברך בברית ה"א, בהמשך לחילוקי פרטים שלפני"ז.

הגהה שני' דמאמר ד"ה הנני ממטיר תשל"ז

המאמר נדפס לכתחילה בתור "בלתי מוגה" וכך הוכנס לכ"ק אדמו"ר שליט"א, וכ"ק אדמו"ר שליט"א הגי' את המאמר באתערותא דלעילא. ההנחה נכתבה בתרגום כמעט מילולי של לשון-קדשו באידיש, ובקשר לזה ציין כ"ק אדמו"ר שליט"א בהגהה זו:

קלוקל - יג"ל

בסיד. יום ה' פ' בשלח, ט"ו בשבט ה'תשל"ז.

הנני ממטיר לכב' להם בין הסמים נ"ו (וכבאר טוהו) למתן אונסו חלק בתורה אם לא יודעים דוקי רבוינו ושיאינו בכתוב זה, מהו הקשר דמתן הבן

בלה"ק - "מוזר"

הנחה

הגהות על שיחת ש"פ בחוקותי תשמ"א

~~אין ער דער פאטער זאל זיין לקידוש~~ ^{אין ער וועט זיין לקידוש} ~~און עס אויסטיילן צו איר~~ ^{און עס אויסטיילן צו איר}

נאך סעקא (בכרי עס זאל זיין ~~בנוג פאר אלעמען~~) ^{בנוג פאר אלעמען} און עס אויסטיילן צו איר וואס געפינען זיך דא, און נאך טעם - אויך צו די וואס געפינען זיך במקומות אחרים, און אפילו די וואס וועלן דערפון ניס טרינקען בפועל, ^{און עס אויסטיילן צו איר}

אין דעם סדרף ~~עלם במחבתם,~~ ^{עלם במחבתם,}

און דורך דערזיף וועט ווערן ^{התאחדות} געמיינט פון אלע אידן, די אידן וואס געפינען זיך דארטן ^{מאחורי} סך הברזל און די אידן וואס געפינען זיך דא און די אידן וואס געפינען זיך בכל העולם כולו.

ג. ויה"ר אז דער סך הברזל זאל אראפגענומען ווערן, וואס ~~גלות~~ ^{גלות} און אין מיצור גופא אין די אידן וואס געפינען זיך ^{מאחורי} סך הברזל - געפינען זיך אין א ביצור לפנים ^{מייצור} (וואס באטא איז ניס טייך אויף דעם זאגן "פנים", נאר - אין א מיצור ^{מייצור} - זאל דאס בטל ווערן, און אויך דער וואס האט זיך שטחל געווען אין אפדרוק/הניא אין א העתקה ^{למאני} געבעים ^{למאני} טרונ, וואס ער געפינט זיך במיצור - זאל ^{דערפון} אויסגעלייזט ווערן, און אלע אידן וואס געפינען זיך במיצור זאלן פון דארטן ארויסקומען בקרוב

בס, ^{און אפילו בא די וואס אויף זיי} והש"ה יבלא ^{פון באו"א} מטאלות לבבם, און אפילו בא די וואס אויף זיי איז ניס טייך זאגן מטאלות לבבם, מיס צוויי ביה"ח, בא זיי איז נאר טייך צו זאגן "לב" ביס איין ביה"ח, פנימיות הלב, דערפאר וואס זיי ווייסן ניס וואס צו בעטן ^{און ווי אזוי צו בעטן און בא וועמען צו בעטן} ווי אזוי צו בעטן און בא וועמען צו בעטן - ^{דער אויבערשטער} ~~אין אלע ענינים וואס זיי~~ ^{אין אלע ענינים וואס זיי}

זיך בגמיות וברוהניות, ^{בין אז זיך זאלן ארויסגיין פון דארטן} ~~אין אלע אידן~~ ^{אין אלע אידן} זאלן ארויסגיין פון דעם גלות אין דער חירות אפיתיה פון דע גאולה האפיתיה והשלימה, וואס דאס וועט זיך ^{אין אלע אידן} זיין ^{אין אלע אידן} נשים צדקניות פון דורינו זה, ^{אין אלע אידן} ווי דאס איז געווען בא גאולה בצרה נשים צדקניות פון יעקב דור, ^{אין אלע אידן}

און ער דערליינגט דעם. צו ד. צוגעבן. די. (ועיקר). קע. ט. זיין. דאס איז דער מיצור ה. ? דעם. בל' העולם. וועלכער האט א. (מחוצה לו). באחד. בחסד וברחמים.

זיי פעלט, וואס.

פון זייער מיצור ל. ל.

אויך

ה"ז היפך הפי"!

המאמר ד"ה 'הבאים ישרש יעקב' שנאמר בשבת פרשת שמות תשמ"ח, הוכנס לרבי להגהה לקראת כ"ד טבת תש"נ. במאמר מדובר על מעשינו ועבודתנו בזמן הגלות, ועל הייעודים והשכר שיהיו לעתיד לבוא, שאז ישפיע הקב"ה את כל הטובות. הרבי שואל: היות שהשפעת הטובות היא רק לאחר קיום המצוות, ומאחר שקיום המצוות כראוי תלוי דווקא בהשפעת הטובות, כיצד אפשר לקיים את המצוות כראוי כבר עכשיו, לפני ההשפעה? והרבי מבאר שעל-ידי שהאדם יודע שאחר כך יהיו לו כל ההשפעות הטובות, הרי עצם ידיעת דבר זה עצמו פועלת (במידה מסויימת) מנוחת הנפש וממילא הוא יכול לקיים את המצוות כראוי.

בעת הגהת המאמר, מחק הרבי את המלים 'הנה זה עצמו פועל (במדה מסויימת) מנוחת הנפש ויכול לקיים המצוות כדבעי', וכתב לצידי הגליון: "הרי זה היפך הפירושי!", והרבי מתח קו פעמיים תחת המלה 'היפך'. המאמר יצא מוגה מהרבי ביום שישי בצהריים. כשהתחילו לשלב במאמר את התיקונים, לא הבינו למה מתכוון הרבי במחיקה זו. מה זאת אומרת שזה היפך הפירוש, והרי כך אמר הרבי במפורש בעת אמירת המאמר? והעיקר: ללא משפט זה, יישאר כל סעיף זה במאמר כשהוא לא מובן.

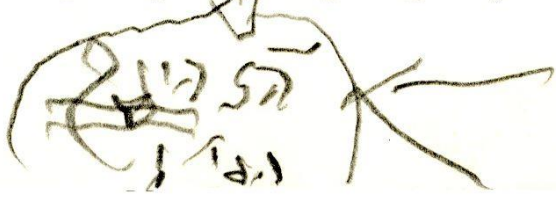
היות שזה הי' יום שישי קצר, פנה ר' יואל אל המזכיר הרב גרונר וביקש שמיד אחרי תפילת מנחה ישאל את הרבי מה הכוונה בתיקון זה. ואכן, אחרי מנחה נכנס ר' לייבל אל הרבי, מסר לרבי את העמוד שבו הופיעה ההגהה הזו ואמר שר' יואל שואל למה הכוונה בתיקון זה. הרבי לקח את העמוד, הסתכל על התיקון ואז אמר: "אידן דארפן האבן יעצט גוט!". אחר כך שאלו את הרבי מה לעשות עם התיקון, שהרי בהשמטת המשפט הזה אין משמעות לכל אותו סעיף, והרבי הורה להשמיט את כל הסעיף הזה מהמאמר!

ובהמשך לפירוש התיי, הוא, לפי שקיום המצוות עכשיו בא בהמשך לכללות ענין הגאולה.
 ויש לומר הביאור בזה ע"פ מ"ש הרמב"ם³⁷ שמתן שכרן של מצוות הוא חיי עולם הבא, וזה שטאמר בתורה
 יעודים גשמיים הוא (לא ענין השכר, כי אם) בכדי לקיים תומ"צ, ישפיע³⁸ לנו כל הטובות
 המתחזקות ידנו לעשות התורה. וצריך ביאור, הרי השפעת הטובות היא לאחר קיום המצוות (אם
 בחוקתי תלכו גוי ונתתי גשמיכם בעתם גוי³⁹), וכיון שבכדי לקיים המצוות כדבעי הוא דוקא ע"י
 השפעת הטובות (שבזמן שאדם טרוד כ"י אינו מתעסק לא בחכמה ולא במצוות³⁸), היאך אפשר לקיים
 המצוות כדבעי לפני החשפעה. והביאור בזה, דע"י שידוע שאח"כ תהי' לו השפעת כל הטובות, הנה זה
 עצמו פועל ~~במצוות~~ מנחת הנפש ויכול לקיים המצוות כדבעי⁴⁰ ועפ"י יש לבאר זה שהפירוש
 ש"ישר יעקב קאי על קיום המצוות עכשיו בא לאחר הפירוש שזה קאי על הגאולה, כי הענין דקיום
 המצוות עכשיו (כדבעי) בא לאחר קדימת הידיעה בענין הגאולה, שאז דוקא לא יחיו שום בבלולים
 ויוכלו לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן⁴⁰.

(36) זכר"י יג, ב.
 (37) ה"ל תשובה פ"ט ה"א.
 (38) לשון הרמב"ם שם.
 (39) בחוקתי כו, ג-ד.
 (40) רמב"ם שם ה"ב.

בהחוקותי תלכו גוי ונתתי גוי
 השפעת הטובות (שבזמן שאז
 המצוות כדבעי לפני החשפעה
 עצמו פועל ~~במצוות~~
 ש"ישר יעקב קאי על קיום
 המצוות עכשיו (כדבעי) בא
 ויוכלו לעסוק בתורה ובמצוות

לזכות

החתן הרב התמים ישראל ארי' לייב

והכלה מרת חי' מושקא

שיחיו

קארפ

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת

ח' תמוז ה'תש"פ

לזכות

ב"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

•

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

